

II

Betænkning

over

forslag til lov om ophævelse af visse naturalisationer.

(Afgivet af landstingets udvalg den 6. december 1950).

Udvalget kan — efter at forskellige enkeltheder har været drøftet i et samråd — tiltræde de i lovforslaget indeholdte bestemmelser. Samtidig finder man det hensigtsmæssigt ved nogle tilføjelser til lovforslaget at søge et par andre indfødsretlige problemer ordnet, jfr. herom de nedenfor anførte ændringsforslag, hvorom bemærkes følgende:

Da *Island* ved dansk-islandsk forbundslov af 30. november 1918 med virkning fra den 1. december 1918 blev udskilt fra det danske rige, blev der ikke mellem Danmark og Island truffet aftale om, hvilke personer der fremtidig skulle anses som islandske statsborgere. Fra dansk side har man derfor i teori og praksis henholdt sig til de almindeligt antagne folkeretlige regler, hvorefter bl. a. alle den 1. december 1918 i Island bosatte danske indfødte måtte anses som havende erhvervet islandsk statsborgerret og som havende mistet deres danske indfødsret. Fra islandsk side blev der derimod ved en lov af 6. oktober 1919 givet bestemmelser, der tildels afveg herfra.

Som følge heraf har et antal personer fra dansk side været betragtet som islændinge, medens de fra islandsk side vedblivende ansås for at være danske. Sålænge forbundsloven var gældende, medførte denne tilstand næppe alvorlige ulemper. Denne

lovs § 6 foreskrev nemlig, at danske statsborgere i Island i enhver henseende nødlige ret med i Island fødte islandske statsborgere og omvendt. Selvom hver af de to stater anså de pågældende personer som værende statsborgere i den anden stat, nød de dog i kraft af nævnte § 6 i hver af staterne samme ret som dennes egne borgere.

Efter at forbundsloven og dermed den i § 6 indeholdte ligeretsbestemmelse nu er bortfaldet, for Danmarks vedkommende i henhold til lov nr. 205 af 16. maj 1950 om ophævelse af dansk-islandsk forbundslov m. m., er en ordning af de pågældende personers statsborgerforhold påkrævet. Den i § 2 i loven af 16. maj 1950 givne regel vil ikke give en tilfredsstillende løsning. Da udvalget med ministeren er enig i, at man fra dansk side bør tilvejebringe en ordning, kan man tiltræde det af ministeren under nr. 2 stillede ændringsforslag. Med hensyn til dette forslag bemærkes iøvrigt, at den foreslåede regel i § 1 alene går ud på, at der for de af paragraffen omfattede personer ses bort fra, at de efter almindelige regler ville have mistet indfødsret den 1. december 1918. Har de pågældende senere erhvervet fremmed (herunder islandsk) statsborgerret, vil det være at afgøre efter de regler, der er indeholdt i den til enhver